

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE COMMISSIE VAN
RAPPORTEURS over de ontwerpen van wet tot:

- a. wijziging van de Invaliditeitswet, de Ziektewet, de Zeeongevallenwet 1919 en de Wet van 21 December 1950, *Stb.* K 590, tot uitbreiding van de toepassing van het Ziekenfondsenbesluit (Verhoging loongrenzen);
- b. wijziging van de Noodwet Ouderdomsvoorziening (Verhoging van uitkeringsbedragen en herziening van aftrekregeling);
- c. tijdelijke verhoging van renten ingevolge de Invaliditeitswet en van de op die renten verleende toeslagen;
- d. tijdelijke verhoging van ongevalsuitkeringen;
- e. wijziging van de Kinderbijslagwet (Verhoging kinderbijslagen);
- f. wijziging van de Kinderbijslagwet voor invaliditeits-, ouderdoms- en wezenrentetrekkingen (Verhoging Kinderbijslagen);
- g. wijziging van de Noodwet Kinderbijslag Kleine Zelfstandigen (Verhoging kinderbijslagen en inkomensgrenzen);
- h. wijziging van de Kinderbijslagwet (Opheffing nadelen invoering vier peildata).

De overweging van deze wetsontwerpen in de afdelingen der Kamer heeft geleid tot de volgende opmerkingen.

Verscheidene leden spraken hun afkeuring uit over de late indiening van de ontwerpen. Met klem protesteerden zij hier tegen.

Nochtans achtten zij het niet verantwoord, deswege hun stem er aan te onthouden, omdat bij verwerping de verzekerden ernstig nadeel zouden lijden.

Vele andere leden daarentegen waardeerden de bereidheid der Regering, binnen zo korte tijd een aantal voorstellen tot wetswijziging aanhangig te maken, welke strekken tot compensatie van de reeds toegepaste huurverhoging en van de nog bestaande consumptiebeperking, ook ten behoeve van degenen, die niet uit looncompenserende maatregelen zodanige tegemoetkoming kunnen erlangen.

Eveneens spraken deze leden hun voldoening er over uit, dat de Stichting van de Arbeid daarover met spoed een, door alle partijen uit het bedrijfsleven aanvaard, advies had uitgebracht, hetwelk de Regering — behoudens een enkele uitzondering — had overgenomen.

Die uitzondering betreft, zo vervolgden zij, de verhoging van de loongrenzen voor de Invaliditeitswet en de Ziektewet tot de huidige loongrens voor de Werkloosheidswet, welke op f 6000 is gesteld, en — in verband daarmee — de analoge verhoging van de dagloongrenzen.

Als beweegreden voor de bedoelde afwijking voert de Regering aan het thans gepleegde overleg met de artsen en de ziekenfondsen over een mogelijke verhoging van de loongrenzen en de daaruit voortvloeiende gevolgen bij de toepassing van het Ziekenfondsenbesluit.

De leden, hier aan het woord, waren voor dit standpunt ontvankelijk en bereid, de Regering op dit stuk te volgen, vooral omdat in casu uitstel niet tot afstel behoeft te leiden.

Zij spraken de hoop uit, dat het overleg met artsen en Ziekenfondsen, nu zowel de Sociale Verzekeringsraad als de Stichting van de Arbeid tot verhoging van de loongrenzen tot f 6000 heeft geadviseerd, weldra tot zodanige uitkomst zou leiden, dat deze aangelegenheid bij de behandeling van het tweede deel der coördinatie van de sociale verzekeringswetten een voor allen aanvaardbare oplossing zou vinden.

Met het oog hierop konden de hier aan het woord zijnde leden eveneens instemmen met de handhaving — in het kader van de aanhangige voorzieningen — van de loongrens voor de Werkloosheidswet, al zal dit ten gevolge hebben, dat een aantal werknemers na 1 Januari 1954 geen verzekerden krachtens de genoemde wet meer zullen zijn.

Zij betreurden, dat zulks zou geschieden. Anderdeels echter achtten zij de voorgenomen unificatie van zoveel belang, dat zij — de daarbij betrokken belangen tegen elkander afwegende — er mede konden instemmen, vermits ook zij geen aannemelijke andere oplossing mogelijk oordeelden.

De leden, hier aan het woord, achtten het dringend noodzakelijk, dat de onderwerpelijke voorstellen spoedig wet zouden worden en aan de belanghebbenden ten baat zouden komen.

Met waardering constateerden zij, dat de Regering per circulaire de lagere publiekrechtelijke lichamen had aangespoord, ten opzichte van de toepassing der huurverhoging voor ouden van dagen — in verband met de thans aanhangige voorstellen — een soepel standpunt in te nemen. Zij waren er evenwel niet van overtuigd, dat dit in beduidende mate zou tegemoet komen aan het bezwaar van een pas in de loop van dit jaar verkregen verhoogde uitkering. Zij hadden er de voorkeur aan gegeven, indien de Regering tijdig aan de uitvoerende organen opdracht had gegeven, c.q. het verzoek had gericht, bereids die administratieve handelingen te verrichten, welke voor de uitvoering van deze compenserende maatregelen nodig zijn.

De leden, hier aan het woord, meenden te weten, dat zulks voor kort nog niet was gebeurd. Dientengevolge zullen vele rentetrekkers nog geruime tijd op hun verhoogde uitkeringen moeten wachten.

Eensdeels verdient het toejuicing, indien de Regering een dusdanige opdracht of een zodanig verzoek achterwege meent te moeten laten uit deferentie voor de Eerste Kamer, zolang deze de onderwerpelijke voorstellen nog in behandeling heeft, anderdeels mag worden verwacht, dat de Staten-Generaal onder zulks omstandigheden ontvankelijk zijn voor de urgentie van de aangelegenheid, waarvan hier sprake is, te meer daar voorbereiding ter zake wel iets anders betekent dan uitvoering.

De hier aan het woord zijnde leden drongen er bij de Regering op aan, dat deze, voor zover het althans nog niet was geschied, in de door hen aangeduide richting de nodige maatregelen zou treffen.

De thans aanhangige wetsontwerpen bevatten, aldus de hier aan het woord zijnde leden, enkele wijzigingsvoorstellen, welke tot bijzondere erkentelijkheid stemmen.

In de eerste plaats hadden zij hierbij het oog op de voorgestelde tegemoetkoming aan de onevenredige achteruitgang in welvaart van de grote gezinnen, welke de laatste jaren ter oorzaak van de gevoerde loon- en prijspolitiek viel te constateren.

Hoewel het geruime tijd heeft geduurd, voordat van regeeringswege aan de onevenredige verbruiksbeperking van de grote gezinnen, opgelegd bij de in 1951 genomen regeeringsmaatregelen, de nodige aandacht werd geschonken, verdient het waardering, dat zulks nu eindelijk is geschied.

Daargelaten, of de thans voorgestelde verdere progressie in de Kinderbijslagwet de bedoelde beperking geheel zal opheffen, zal zij in elk geval aan de kinderrijke gezinnen een belangrijke verlichting geven.

In de tweede plaats doelden de hier aan het woord zijnde leden op de opheffing van de nadelige gevolgen, aan de invoering van vier peildata voor toepassing van de Kinderbijslagwet (vgl. stuk no. 16) verbonden.

Hiermede wordt tegemoet gekomen aan de bezwaren, welke te recht werden ingebracht tegen wijziging van de peildatum, zoals die bij de wet van 21 Augustus 1950 (*Staatsblad* K 369) werd ingevoerd.

Reeds bij de parlementaire behandeling van het desbetreffende wetsontwerp erkende de toenmalige Minister van Sociale Zaken, dat de invoering van vier nieuwe peildata in sommige gevallen nadelen zou medebrengen. Aan een overgangsregeling echter waren, naar de mening van die bewindsman, grote praktische moeilijkheden verbonden, zodat zulk een regeling, hoe gewenst op zichzelf ook, achterwege bleef.

Te meer instemming moet het vinden, dat het huidige Kabinet naar een oplossing ter zake heeft gestreefd.

Wel zouden de hier aan het woord zijnde leden het juister hebben geacht, zo een en ander was bereikt zonder inmenging van de Raad van Vakcentralen.

Wat de voorgestelde verhogingen van de uitkeringsbedragen krachtens de Noodwet Ouderdomsvoorziening betreft, sloten vele leden zich aan bij het in het Verslag der vaste Commissie voor Sociale Zaken en Volksgezondheid uit de Tweede Kamer (blz. 2, linker kolom) gedane verzoek, aandacht te willen besteden aan de bezwaren, verbonden aan het thans geldende systeem van berekening bij de vaststelling van de waarde van uit onroerend goed bestaand vermogen.

Het verheugde hen, dat de Regering zich voor dat verzoek ontvankelijk had betoond en bereid is bedoeld vraagstuk te bestuderen en te trachten, tot een billijke oplossing ter zake te geraken. Zij spraken de hoop uit, dat zulks met spoed zou geschieden, aangezien anders wederom administratieve wijzigingen nodig zouden zijn, welke tot aanmerkelijk meer werk voor de uitvoeringsorganen zouden leiden.

Ten slotte spraken deze leden hun bijzondere waardering uit voor het voorstel, van 1 Januari 1954 af i.p.v. f 100 voortaan f 200 van het eigen inkomen buiten aanmerking te laten en de inkomensgrenzen dienovereenkomstig te verhogen.

Weer andere leden hadden ernstig bezwaar tegen de in het vorenstaande aan de Regering gedane suggestie, te handelen als had de Eerste Kamer dit wetsontwerp reeds aangenomen. Ten zeerste betreurden zij, dat er blijkbaar leden zijn, die zulke met het Nederlandse staatsrecht volstrekt strijdige opvattingen in een staatsstuk wensen te zien opgenomen. Wanneer de wetsontwerpen slechts tijdig worden ingediend, rijzen er geen moeilijkheden.

Met het regeringsstandpunt in zake de loongrens konden zij zich zeer wel verenigen. Huns inziens is indertijd ten onrechte de loongrens van f 6000 voor de Werkloosheidswet ingesteld.

Bovendien vroegen de hier aan het woord zijnde leden zich af, of de ziekenfondswetgeving wel op andere sociale verzekeringswetten moet zijn afgestemd. Deze andere wetten toch zijn arbeidersverzekeringswetten, hetgeen bij de ziekenfondswetgeving niet het geval is.

Dezelfde leden verklaarden de aftrek van eigen inkomsten op de herhaaldelijk door hen aangevoerde gronden af te keuren.

Wijders stelden zij, dat de in snel tempo elkaar opvolgende wetsontwerpen tot wijziging van de in margine genoemde wetten de onoverzichtelijkheid van de materie, waarvan hier sprake is, a.h.w. in de hand werken. Een stelsel van verzekering, hetwelk hiertoe leidt, geeft toch wel tot grote bezwaren aanleiding. De hier aan het woord zijnde leden bepleitten dan ook de totstandkoming van een regeling, die bij het vaststellen van renten automatisch rekening houdt met de stijging van het loonpeil.

Ten slotte werd de vraag gesteld, of ook thans weer bij de Rijksverzekeringsbank en de andere uitvoeringsorganen in jaagtempo moet worden gewerkt, ten einde de noodzakelijke berekeningen zo spoedig mogelijk gereed te hebben.

Aldus vastgesteld de 26ste Januari 1954.

LOUWES
SCHUURMANS
RIP
WOUDENBERG.